

Kriimsilma issandal wõeti kingad esimese jalgades leddre lüni mahha, emmandale nisammoti taggumise jalgades. Wõllemad waesed kautasid jalgade küllest nahha küündega, lammasid sures wallus wingerdades Messikäppa kõrwas maas, ja ootid surma; agga Reinowadder olli kingad ja pauna wõtnud, astus nende jure ja ütles pilkades Kriimsilma emmandale: „Kulla, pal eideke! näete mis kennast teie ued kingad minno jallas istuwad, oisego olleks mulle tehtud; ma loban kaua neid piddada! Wõnda waewa näggite kül mind ukka sates, minna näggin nisammoti teie pärrast waewa, agga wata õnne: minno tõwaew affas parremine figginema. Teie rõemustasite enne sedda, nüüd on rõemustamine minno lääes! se on Mailma wiis. Teed käies tahhan iggapäw teie peale mõttelba ja meeles piddada, et teie mulle mehhega laks pari tubli kingi, ja Messikäp hä pauna andis.“ Kriimsilma emmand ütles wallasast ohkades: Meie patto nubituseks lassib Jummal teie surjad tööd figgineda, agga ukkoford saab ka teie mõdet kuhjaga täis. Messikäp ja Kriimsilm issand ei lausund sõnna; Reinowadder piddas mõttes nõu, mis puusi hintside piddi teggema, kes üffi seford teotamata olli jänud.

Teisel omnikul wõidis Reinowadder ütse raswaga kingi, enne kui jalga panni, wõttis pauna selgo, keppe kätte ja tõttas siis kuningaga jure jummalaga jätma. Terretades ütles temma: „Teie allam sullane on praego minnikul; kutsuge omma wappi ja sundige tedda mind õnnistama, et minno wäljaminnit ning hõsetullit õnnistatud olleksid.“ Dinas Rohhewel olli kuningaga soas wappi ammetil, tedda laetis kuningas filmapilgul senna kutsuda ja ütles: „Luggege mõnni senna palwe Reinowadderi issandale ja õnnistage tedda teele, temma lähheb kaugele rändama, ja tulles lüi pühha mees ukkoford taggasi.“ Dinas kostis allandlikult: „Armoline kuningaga issand, eks teie olle kuulnud, ludda Reinowadder firriso wande al seisab? Õnnistassin

tedda tänna, siis langeks kraust ning piiskop ühikase minno laela peale ja hõsufsid mantli mul seljast. Wõiks asja sakkamatti toimetada, et Kurrefares ja Kusalus teadmata jääks, siis täidassin rõemoga teie sunninglikko tahmist.“ Kuningas ütles äggedaste: „Mis pil lorrifemine se on! Tahhate Reinowadderi issandat õnnistada, siis õnnistage; kui ei tahha: siis minge omma prausti ja piiskoppiga selissis põrgo. Wai kas ehk affan teie suggust esiteks weel paluma? Kas sa immet nääd! teie julgete minno wasto tõrluda!“ Rohhewel otis kõrwa tagga süggades nõu, temma kartis kuningaga wiha, agga ei tahtnud siiski mantlid kautada. Siiski wõttis ta ramato taekust, affas palweid Reinowadderi üle luggema. Pärrast õnnistamise suitsetamist andis oinas teemehhele pauna ja keppe, ja teekäia olli walmis. Temma ütles pehlikko silmaweeaga: „Paloge minno eest iggapäw funni taggasi jõuan.“ Kuningas küsis: „Miks teil ni suur fiir tagga? Jäge tänna mulle weel wõersiks, teie ollete mul wõgga armas. Reinowadder wastas: „Armoline kuningas! ärge wiitse pikkemalt minno aega; minna tõttan pühha teekäigile, sellepärrast andke mulle lubba lahkuda.“

Kuningas andis rohhe pallutud lubba, ja käskis et kõi suresmad issandad Reinowadderit saatma lähheksid. — Räske täites sadeti Reinowadder sure au ning illoga linnast wälja, mängi- ja laulo-mehhed käisid ees. Messikäp ja Kriimsilm emmandaga watasid ohkades wangitorni aknast Reinowadderi uhket minnikut. Minnes ütles Reinowadder kuningale: „Randke oost et need laks surjateggisid pallo ei pease! piddage neid wangitornis õõd ja päwad abhelas. Peafeksid nemmad lahti, siis olleks teie elkoots liggidal. Mõttelge minno sõnna peale, aus kuningas.“ Seddawissi räkides läks temma wagga näol, agga surjad mõited südames teele; kuningas tõttas surema issandadega linna aggasi. Rohhewella ja Argpüffi meel läks ärdaks Reino-